

STANDARDE DE PREVENIRE ȘI GESTIONARE A CONFLICTELOR DE INTERESE

1. Recunoașterea conflictului de interese

Uneori, o situație de conflict de interese poate să nu fie evidentă și chiar și un psihoterapeut cu experiență poate să nu o recunoască cu ușurință. O situație poate duce la un conflict de interese sau poate fi văzută de alții ca prezentând un conflict de interese, deși psihoterapeutul poate să nu o vadă în acest fel. Cu toate acestea, indiferent dacă conflictul de interese este perceput, potențial sau real, psihoterapeutul va fi necesar să prevadă și să abordeze în mod corespunzător o astfel de situație.

Standard 1

Psihoterapeutul va fi atent și va recunoaște în mod proactiv orice conflict de interese real, potențial sau perceput.

1.1 Se va asigura că înțelege conflictul de interese, relevanța acestuia pentru profesie și va fi conștient de diferitele situații, scenarii și medii care pot duce la conflict de interese;

1.2 Reflectare și recunoaștere:

1.2.1 Activități care îi afectează capacitatea de a fi imparțial și neutru în relația client-terapeut,

1.2.2 Dacă există vreun beneficiu pentru psihoterapeut, direct sau indirect, care ar putea afecta raționamentul său profesional,

1.2.3 Opinii, judecăți sau convingeri puternice referitoare la rasă, sex, religie, vârstă, orientare sexuală, dizabilitate, naționalitate sau alte motive protejate de drepturile omului, care afectează capacitatea psihoterapeutului de a satisface nevoile clientului,

1.2.4 Un conflict poate să nu fie neapărat real, ci poate fi pur și simplu perceput sau potențial;

1.3 Se ia în considerare dacă alții ar putea percepe că există un conflict de interese care ar compromite credibilitatea psihoterapeutului și calitatea îngrijirii clienților;

1.4 Solicitare de sfaturi de la persoane care au cunoștințe în domeniu, cum ar fi coordonatorii de programe de formare, colegii sau comitetul de etică al ACCPI, atunci când psihoterapeutul are îndoieli dacă există un conflict de interese real, potențial sau perceput;

1.5 Proactivitate în anticiparea și prevenirea situațiilor care pot prezenta un conflict de interese, înainte de apariția unui conflict de interese real, potențial sau perceput;

1.6 Acolo unde există, sunt aplicate politici și proceduri pentru a identifica conflictele de interese reale, potențiale sau percepute.

2. Prevenirea conflictelor de interese

Deși nu orice conflict de interese poate fi evitat, majoritatea pot fi evitate.

Standard 2

Psihoterapeutul va depune eforturi deliberate, inclusiv comunicarea cu clienții, pentru a evita sau a preveni apariția unui conflict de interese real, potențial sau perceput.

2.1 Este de evitat participarea la activități sau aranjamente care pot compromite raționamentul profesional (de exemplu, acceptarea de premii în bani, beneficii sau valori pentru numărul de recomandări);

2.2 Gestionarea limitelor profesionale într-un mod care să prevină conflictul de interese (de exemplu, se evită tratarea membrilor familiei);

2.3 Concentrare asupra rolului principal de furnizor de servicii de sănătate, nefolosind poziția/statutul de psihoterapeut pentru a primi beneficii fără legătură cu serviciile, sau bunuri și servicii gratuite (sau sub valoarea pieței) (de exemplu, obținerea utilizării unui sau cabinet cu costuri reduse de la cineva care ar putea beneficia de recomandările unui psihoterapeut către clienți);

2.4 Asigurarea echității și egalității prin evitarea tratamentului preferențial sau discriminatoriu față de anumiți clienți sau organizații/instituții (de exemplu, programarea de vizite preferențiale la o instituție care plătește o taxă mai mare);

2.5 Aplicare de politici și proceduri organizaționale acolo unde acestea există, referitoare la conflictul de interese sau o abordare consecventă, bazată pe standardele ACCPI, pentru a evita și gestiona conflictul de interese;

2.6 Menținerea unei relații de încredere, neprofitând de poziția sa, inclusiv de accesul la informații sau cunoștințe pe care le-a dobândit în relațiile cu clienții sau organizațiile;

2.7 Anunțarea clienților cu privire la opțiunile alternative de servicii, care pot include furnizarea unei trimiteri către o terță parte pentru a oferi servicii în numele psihoterapeutului atunci când se află într-un conflict de interese potențial, real sau perceput.

3. Managementul conflictului de interese

Nu toate conflictele de interese sunt la fel. Unele pot fi foarte grave și trebuie prevenite sau evitate cu orice preț. Cu toate acestea, alte conflicte de interese pot fi mai puțin grave și ar putea

fi gestionate în mod judicios. Există cazuri în care un conflict de interese nu poate fi evitat. În aceste circumstanțe, conflictul de interese trebuie gestionat. De exemplu, într-o comunitate rurală mică, un psihoterapeut poate oferi servicii unui client care este, de asemenea, un prieten pe care l-a cunoscut prin intermediul bisericii pe care amândoi o frecventează.

Standard 3

Psihoterapeutul va fi proactiv în gestionarea și atenuarea eficientă a unui conflict de interese inevitabil.

3.1 Sunt luate măsurile adecvate, acolo unde este posibil, pentru a se rezolva sau a îndepărta o situație în care este recunoscut sau perceput un conflict de interese;

3.2 Următorii pași trebuie urmați în cazul în care un conflict de interese nu poate fi rezolvat:

3.2.1 Se dezvăluie clientului un conflict de interese potențial, perceput sau real pe parcursul prestării serviciilor,

3.2.2 La comunicarea conflictului de interese, clientul este informat cu privire la dreptul său de a refuza serviciul în orice moment,

3.2.3 Dacă există un conflict de interese și nu poate fi evitat, sunt documentate măsurile luate pentru a rezolva conflictul.

4. Conflicte de interese pentru beneficii personale

Conflictul de interese pentru beneficii personale poate fi descris ca implicând primirea unui beneficiu care intră în conflict cu responsabilitățile unui psihoterapeut față de client sau care poate influența în mod necorespunzător capacitatea psihoterapeutului de a acționa în interesul clientului. Un astfel de beneficiu poate face ca psihoterapeutul sau o persoană sau o corporație strâns înrudită cu acesta să câștige din punct de vedere material, financiar, profesional sau personal. Este de dorit ca raționamentul și practicile profesionale să fie exprimate într-o manieră obiectivă și transparentă, fără a ține cont de câștigul personal, financiar sau material. Una dintre cele mai frecvente probleme pentru psihoterapeuți este primirea cadourilor.

Standard 4

Psihoterapeutul nu va exploata relația terapeutică cu un client pentru nicio formă de câștig, beneficiu sau avantaj personal, care ar putea interfera cu exercitarea judecății profesionale sănătoase.

4.1 Abținere de la schimbul de cadouri, ospitalitate sau alte beneficii, pentru a evita crearea așteptărilor pentru tipul de îngrijire pe care o va primi un client și pentru a preveni percepția că integritatea psihoterapeutului poate fi compromisă;

4.2 Atunci când sunt recomandate produse sau servicii, psihoterapeutul se va abține de la a sugera clienților să cumpere sau să obțină servicii de la un furnizor de produse sau servicii de îngrijire a sănătății, atunci când există un câștig personal sau un interes financiar pentru psihoterapeut. Acolo unde nu este posibil:

4.2.1 Se dezvăluie clientului în cazul în care există un beneficiu personal sau un câștig de realizat,

4.2.2 Se discută alte opțiuni pentru produse și servicii și se permite clientului să facă o alegere atunci când există un conflict de interese,

4.2.3 Clientul este asigurat că serviciul său nu va fi afectat negativ de selectarea de către client a unui furnizor sau produs alternativ;

4.3 Prima obligație a psihoterapeutului este față de client, abținându-se de la încheierea de acorduri care creează obligații conflictuale (de exemplu, în cazul în care se acordă sau se primește o taxă sau alt beneficiu pe baza numărului de recomandări făcute);

4.4 Menținerea documentației scrise (pentru a demonstra procesul care a fost urmat sau acțiunea întreprinsă).

5. Relații duble sau multiple

O relație duală există atunci când un psihoterapeut servește în calitate de psihoterapeut și are cel puțin o altă relație (relații multiple dacă mai mult de două) cu același client. A doua (sau mai multe) relații poate fi personală, socială, financiară sau profesională și poate fi concomitentă sau ulterioară relației terapeutice. Poate exista și atunci când un psihoterapeut este într-un rol profesional cu o persoană și promite să intre într-o altă relație în viitor cu acea persoană sau cu cineva strâns înrudit cu acea persoană.

Standard 5

Psihoterapeutul va evita relațiile duble sau multiple (de exemplu, relații personale, profesionale sau financiare) care i-ar putea compromite judecata profesională sau ar putea crește riscul unei încălcări a limitelor care să conducă la conflict de interese.

5.1 Trebuie identificat când rolurile duble sau multiple afectează sau ar putea fi percepute în mod rezonabil că afectează judecata cuiva sau capacitatea de a fi imparțial și neutru în relația terapeutică (de exemplu, partener de afaceri, prieten, rudă);

5.2 Psihoterapeutul trebuie să se asigure că, în ceea ce privește relațiile:

5.2.1 Psihoterapeutul nu începe sau menține o relație sexuală cu un client actual sau cu cineva (de exemplu, părintele copilului) cu care clientul are o relație personală semnificativă;

5.2.2 Nu schimbă cu clienții informații personale sau financiare inutile care pot duce la un conflict de interese;

5.3 Psihoterapeutul va evita să intre într-o relație terapeutică cu familia, colegii sau prietenii, cu excepția cazului în care nu este disponibilă o altă opțiune pentru a oferi serviciul necesar. Când se întâmplă acest lucru, psihoterapeutul va:

5.3.1 Oferi dezvăluiri complete clientului și oricărui terț plătitor cu privire la potențialele limite și conflicte de interese implicate

6. Auto-trimitere

Auto-trimiterea apare atunci când un psihoterapeut care lucrează într-un anumit cadru profesional, trimite clienții către el însuși într-un alt cadru profesional, în care psihoterapeutul are vreun interes sau obține vreun beneficiu. De exemplu, un psihoterapeut care lucrează într-un spital trimite un client la o clinică în care are un interes financiar, ceea ce echivalează cu auto-trimiterea.

Standard 6

Psihoterapeutul va evita auto-trimiterea atunci când există un beneficiu financiar potențial, perceput sau real, cu excepția cazului în care opțiunile alternative nu sunt în interesul clientului sau clientul riscă să nu primească serviciile. Acolo unde acest lucru este inevitabil:

6.1 Psihoterapeutul va dezvălui întotdeauna auto-trimiterea clientului său și, acolo unde este cazul, organizației care sprijină sau primește recomandarea;

6.2 Psihoterapeutul va oferi clientului opțiunea de a căuta servicii alternative;

6.3 Se documentează dezvăluirea completă care a fost făcută clientului.

7. Cercetare

În acest context, cercetarea poate fi definită ca și căutarea de cunoștințe și noi înțelegeri sau ca orice investigație sistematică folosind metode științifice. Când se efectuează cercetări care implică subiecți umani, este de așteptat ca psihoterapeuții să se asigure că obțin aprobarea clientului. Aceste proceduri vor include o explicație completă a tuturor aspectelor cercetării, înainte de a solicita consimțământul informat și continuu din partea clientului. De asemenea,

procedurile vor fi de așa natură încât ne vor asigura că clienții nu sunt supuși unor presiuni nejustificate pentru a participa.

Standard 7

Psihoterapeutul se va asigura că interesul și bunăstarea clientului sunt prioritare atunci când îl implică într-o cercetare. În cazul în care un psihoterapeut este angajat într-un proiect de cercetare:

7.1 Va cere o revizuire și o aprobare pentru a se asigura că activitățile de cercetare care urmează să fie întreprinse sunt sigure din punct de vedere etic, responsabile din punct de vedere social și valide din punct de vedere științific;

7.2 Va dezvălui participanților natura oricărui conflict de interese atunci când acționează în două roluri: de cercetător și psihoterapeut, în special atunci când solicită consimțământul participantului;

7.3 Va dezvălui participanților orice stimulente financiare din partea organizațiilor care sponsorizează cercetarea;

7.4 Va solicita consimțământul informat și continuu de la clienții implicați în proiectul de cercetare.

7.5. Va asigura consimțământul informat al clienților înainte de a le cere să participe la orice proiect de cercetare;

7.6. Se va asigura că clienții nu sunt sau nu se simt presați, influențați în mod nejustificat sau constrânși să participe la cercetare;

7.7. Va dezvălui clienților dacă aceștia (clienții) vor primi beneficii financiare sau de altă natură pentru participarea la proiectul de cercetare;

7.8. Va dezvălui clienților dacă psihoterapeutul primește un stimulente suplimentar pentru recrutare, altul decât compensația obișnuită.

8. Consiliu, comitet sau membru administrativ

Unii psihoterapeuți sunt membri ai unor comitete, consilii sau alte organisme similare, unde au acces la informații privilegiate și/sau influențează luarea deciziilor. Un psihoterapeut își compromite rolul într-un astfel de comitet dacă are de câștigat financiar sau obține un privilegiu, o numire sau un loc de muncă printr-o anumită decizie.

Standard 8

Psihoterapeutul va proteja integritatea oricărui comitet, consiliu sau alte organisme similare în care este membru. Psihoterapeutul va evita și/sau va aborda (de exemplu, prin dezvăluire completă) orice circumstanță care poate duce la un conflict de interese real, potențial sau perceput. Psihoterapeutul:

8.1 Se va abține de la participarea la activități sau procese ale unui consiliu, comitet sau consiliu administrativ al cărui membru este, care ar putea duce la un conflict de interese real, potențial sau perceput (de exemplu, participarea la un organism care investighează sau judecă comportamentul unui coleg sau concurent);

8.2 Se va abține de la vot sau de la participarea la o ședință în care se pot obține orice privilegii financiare, numire sau angajare;

8.3 Va dezvălui orice situație despre care știe că ar fi percepută ca și constituind un conflict de interese real, potențial sau perceput (de exemplu, participarea la o comisie de audiere în care psihoterapeutul cunoaște un candidat);

8.4 Va consulta și respecta politicile organizației privind conflictele de interese.